

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., v právní věci žalobce **Bestfloor s.r.o.**, se sídlem ve Vsetíně, Smetanova 1101, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Tkadlecem, advokátem se sídlem v Otrokovicích, tř. Spojenců 727, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem v Brně, Masarykova 427/31, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2012, č.j. 9134/12-1302-708158, ve věci daně z přidané hodnoty a penále,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2012, č. j. 9134/12-1302-708158, jímž byla zamítnuta jeho odvolání proti rozhodnutím Finančního úřadu ve Vsetíně (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 28. 2. 2012, č.j. 28938/12/403913702629 a č.j. 28953/12/403913702629, kterými byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty ve výši 598.304 Kč a stanovena povinnost uhradit penále ve výši 119.660 Kč za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2009 a za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2009.

Žalobce namítá, že:

- 1) správní řízení trpí závažnými vadami, neboť žalovaný a správní orgán I. stupně zcela opomíjeli jakékoli návrhy na doplnění dokazování ze strany žalobce bez řádného odůvodnění tohoto svého postupu. Žalobce navrhl provedení výslechu svědka J. M. za účasti žalobce, správní orgán I. stupně tento návrh neakceptoval, když pouze konstatoval, že výslech tohoto svědka je vzhledem k ostatním důkazům nadbytečným. S tímto závěrem žalobce zásadně nesouhlasí, neboť má za to, že by výsledkem tohoto svědka mohlo být prokázáno, že J. M. skutečně přijímal veškerá plnění za společnost PEOS CZ, s.r.o. a také podepisoval dokumenty, které nesou razítko společnosti PEOS CZ, s.r.o. Dále žalobce navrhoval opětovný výslech svědka J. H., tento jeho návrh však rovněž nebyl akceptován. Z tohoto důvodu žalobce předložil čestné prohlášení J. H., které však správní orgán I. stupně rovněž nevzal v potaz. Skutečnosti uvedené v předloženém čestném prohlášení dle žalobce ukazují na jeho verzi, tedy že za společnost PEOS CZ, s.r.o. jednal a veškerá plnění přijímal J.M.. Žalobce k prokázání tohoto svého tvrzení dále navrhl výslech M. W. Přesto, že žalobce jasně specifikoval, jaké skutečnosti mají být touto svědeckou výpovědí prokázány, správní orgán neprovedl ani tento důkaz a svůj postup náležitě nezdůvodnil;
- 2) správní orgán tím, že provedl výslech svědka J. M. bez účasti žalobce, resp. tím, že ve zprávě o daňové kontrole opakovaně na tento výslech odkazuje a hodnotí jej, přímo porušil ustanovení § 96 odst. 5 daňového řádu.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné a v plném rozsahu odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 18. 4. 2011 byl jako svědek vyslechnut jednatel žalobce M. V. ve věci prokázání fakturace prací žalobcem pro Ing. G. P. na akci Sportovně-rekreační areál Valašská Bystřica (akce tenisová zeď) na základě smlouvy o dílo č. 45 ze dne 25. 4. 2009. Svědek vypověděl, že akci zajišťovala pověřená subdodavatelská firma PEOS CZ s.r.o., ta nakupovala materiál, prováděla nakládku, odvoz, likvidaci sutí za pomoci vlastních dopravních prostředků, on jednal s panem H., společnost PEOS CZ s.r.o. si vše zajišťovala sama. Dne 20. 5. 2011 byla u žalobce zahájena daňová kontrola, jejímž předmětem byla mj. daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 1. až 4. čtvrtletí 2009. Žalobce předložil správnímu orgánu I. stupně doklady, mezi nimi i doklady od společnosti PEOS CZ, s.r.o., která je od 28. 12. 2010 v likvidaci, vystavované v průběhu 3. a 4. čtvrtletí 2009, ze kterých si žalobce uplatnil odpočet DPH, a smlouvy, na které jednotlivé faktury odkazují. Do nákladů žalobce byly zaúčtovány přijaté faktury od této společnosti v celkové výši 2.881.839,72 Kč, vystavené v době od 31. 3. 2009 do 29. 12. 2009, způsob úhrady: hotově. Na předložených listinách je společnost PEOS CZ, s.r.o., uvedena se sídlem Konviktská 291/24, Staré Město, Praha 1. Sídlem společnosti dle obchodního rejstříku je od 26. 3. 2009 Nedašov 361, PSČ 763 32.

Jednající osoba za společnost není uvedena. Ve všech smlouvách je mj. ujednáno, že o předání a převzetí předmětu díla sepiší smluvní strany předávací protokol. K žádnému deklarovanému zdanitelnému plnění není předávací protokol doložen, některé příjmové doklady nejsou podepsány příjemcem, případně není specifikováno, od koho společnost PEOS CZ, s.r.o., peníze přijímá. Doklady o placení nejsou v účetnictví žalobce zaúčtovány. Dne 26. 7. 2011 byl vyslechnut svědek, jednatel společnosti PEOS CZ, s.r.o., J. H., který je jednatelem společnosti od 20. 3. 2009. Svědek uvedl, že žalobce nezná, nikdy s ním nejednal, nezná jejího jednatele, za společnost PEOS CZ, s.r.o. neuzavřel žádné smlouvy. Podpis na dokladech, které mu byly předloženy, rozhodně není jeho. Společnost neuskutečnila žádné plnění dle předložených smluv a faktur, doklady nevystavila. Pokud jde o razítko se sídlem v Praze, pak toto nikdy neměl k dispozici. Od doby, co je svědek jednatelem, společnost PEOS CZ, s.r.o. neprovádí žádnou činnost a nemá žádné zaměstnance. Jednatel nikoho nezplnomocnil k jednání za společnost PEOS CZ, s.r.o. a ani to neměl v úmyslu. Společnost PEOS CZ, s.r.o. má dle sdělení Finančního úřadu ve Valašských Kloboukách za období března až září 2009 předpokládanou daň z přidané hodnoty ve výši 0 Kč. Dne 8. 6. 2011 se dostavil ke správnímu orgánu I. stupně jednatel žalobce a uvedl, že ve své výpovědi ze dne 18. 4. 2011 mylně uvedl jméno jednajícího za společnost PEOS CZ, s.r.o. a že veškerá obchodní jednání vedl s J. M. Správní orgán I. stupně opakovaně předvolal k výsledku žalobcem navrženého svědka J. M., který byl dle výpisu z obchodního rejstříku jednatelem společnosti PEOS CZ, s.r.o. v době od 23. 6. 2008 do 16. 12. 2008 a společníkem do 26. 3. 2009. Svědek se dostavil až na třetí předvolání dne 5. 10. 2011, avšak nikoli ve stanovené hodině, ale později, když již nebyl přítomen žalobce. Následně dne 31. 10. 2011 správní orgán I. stupně sepsal protokol o ústním jednání se žalobcem ve věci dosud zjištěných skutečností z průběhu daňové kontroly. Správní orgán I. stupně učinil dotaz na žalobce, kdo s ním za společnost PEOS CZ, s.r.o., jednal, komu žalobce předal úhradu v hotovosti a proč o provedených úhradách není účtováno v účetnictví žalobce. K tomuto žalobce uvedl, že se vyjádří v termínu do 9. 11. 2011. K dotazu na úhradu zálohy na zakázku DOMY START 2010 ve výši 222.727,70 Kč bez DPH, komu byla tato hotovost předána a proč o ní není účtováno, o jakou zakázku se jednalo a jak v roce 2010 proběhla její realizace, žalobce správnímu orgánu I. stupně sdělil, že hotovost byla předána panu M., podrobnosti zadání zakázky si již nepamatuje, svoji odpověď doplní ve lhůtě do 9. 11. 2011. Dne 27. 10. 2011 žalobce navrhl provést opakovaný výslech jednatele společnosti PEOS CZ, s.r.o. J. H., kterým by mělo být prokázáno tvrzení žalobce o tom, že za společnost jednal vždy pan M. Žalobce trval na svém tvrzení, že veškeré faktury vystavoval jménem společnosti J. M., který zároveň přijímal veškerá plnění. Správní orgán I. stupně vzal v úvahu námitku žalobce, že nebyl přítomen výsledku pana M., a konstatoval, že výpověď nebude použita jako důkazní prostředek. Dne 28. 11. 2011 vyzval správní orgán I. stupně žalobce k prokázání všech skutečností a doložení důkazních prostředků ke zjištění správního orgánu I. stupně, která jsou podrobně popsána ve výzvě. Žalobce se dne 14. 12. 2011 vyjádřil heslovitě s tím, že na otázky již odpovídal a doplnění a upřesnění výpovědi obdrží správní orgán I. stupně v nejbližších dnech. Žalobce dne 27. 1. 2012 znovu navrhl opakovaný výslech J. H. a dále M. W.. Výslechem tohoto svědka měla být prokázána pravdivost tvrzení žalobce ohledně obchodní spolupráce se společností PEOS CZ, s.r.o., jejímž jménem jednal a vystupoval J. M.. Žalobce dále předložil čestné prohlášení J. H. ze dne 30. 1. 2012, v němž J. H. prohlašuje, že byl kontaktován v průběhu roku 2009 J.M., který mu opakovaně nabízel obchodní spolupráci se žalobcem. J. M. měl na J. H. náležet a zmínil se, že

již uzavřel s jednatelem žalobce dohodu o spolupráci. Tato pak měla být stvrzena smlouvami o dílo, které J. M. předložil J. H. k podpisu. J. H. tyto nabídky odmítl, při jednáních byl přítomen i M. W. Dále J. H. v čestném prohlášení prohlásil, že je mu známo, že J. M. již v roce 2008 podepisoval faktury s odlišnou číselnou řadou, když takto tomu mohlo být i v roce 2009. Ze strany J. M. mu nebyly předány při předávání společnosti veškeré podklady, neobdržel např. razítko společnosti. Dne 27. 2. 2012 byla se žalobcem projednána zpráva o daňové kontrole. Žalobce s ní nesouhlasil. Správní orgán I. stupně následně doměřil žalobci daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. a 4. čtvrtletí 2009 v celkové výši 598.304 Kč a současně rozhodl o výši penále v částce 119.660 Kč. Proti těmto dodatečným platebním výměrům podal žalobce odvolání, obsahově totožné se žalobními body, o němž bylo žalovaným rozhodnuto tak, jak je uvedeno výše. Žalovaný své rozhodnutí odůvodnil tím, že se zcela ztotožňuje s odůvodněním správního orgánu I. stupně, když ve věci byl proveden výslech jednatele společnosti PEOS CZ s.r.o., J. H., tímto výslechem nebylo prokázáno, že společnost PEOS CZ s.r.o. uskutečnila žalobcem deklarovaná zdanitelná plnění. Svědek vypovídal shodně i v jiném řízení, a to ve věci spolupráce společnosti PEOS CZ s.r.o. se žalobcem na zakázce pro odběratele ing. G. P. a společnost LRC a partner s.r.o., tedy že společnost neměla zaměstnance a žádnou činnost od doby, kdy byl jejím jednatelem, neprovozovala. Co se týče žalobcovy námitky k výslechu J.M., uvedl, že tato výpověď nebude použita jako důkazní prostředek, neboť byla provedena bez přítomnosti daňového subjektu. Rozhodujícím důkazním prostředkem je protokol o výslechu J. H., který jako jediný byl oprávněn za společnost PEOS CZ s.r.o. jednat, k jednání nikomu neudělil plnou moc, společnost plnění neprovedla. Opakovaný výslech J. H., výslech svědka M. a M. W. by na tomto závěru nemohl nic změnit. Ke svým tvrzením, že deklarovaná zdanitelná plnění provedla společnost PEOS CZ s.r.o. předložil žalobce pouze formální doklady, ačkoli byl správním orgánem I. stupně vyzván, aby přijetí deklarovaných zdanitelných plnění skutečně prokázal. Nadto žalobce o provedených platbách neúčtoval, nepředložil žádné další listiny, které vyplývají z uzavřených smluv o dílo. Na základě vyjádření žalobce nedošlo ke změně výsledku kontrolního zjištění. Čestné prohlášení v řízení není důkazem, jestliže nebylo podepřeno žádným jiným konkrétním důkazem nebo zjištěním. V daném případě je konkrétním důkazem výslech svědka J. H. dne 26. 7. 2011, čestné prohlášení pak této výpovědi nijak neodporuje. Žalobce neunesl důkazní břemeno a neprokázal, že deklarované zdanitelné plnění přijal od dodavatele uvedeného na dokladech.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud rozhodoval o věci samé bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili (ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.)

Podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2011 (dále jen „daňový řád“), správce daně při dokazování hodnotí důkazy podle své úvahy. Správce daně posuzuje každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom přihlíží ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo.

Podle ustanovení § 86 odst. 3 písm. c) daňového řádu daňový subjekt, u něhož je prováděna daňová kontrola, plní povinnosti podle § 82 a dále je povinen předložit důkazní prostředky prokazující jeho tvrzení.

Podle ustanovení § 92 odst. 1 daňového řádu dokazování provádí příslušný správce daně nebo jím dožádaný správce daně. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení správce daně dbá, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji, a není v tom vázán jen návrhy daňových subjektů. Podle odstavce 3 tohoto ustanovení daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních.

Podle ustanovení § 96 odst. 5 věty první daňového řádu má daňový subjekt právo být přítomen výsledku svědka a klást mu otázky v rámci dokazování svých práv a povinností.

Podle ustanovení § 72 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, plátce je oprávněn k odpočtu daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, které v rámci svých ekonomických činností použije pro účely uskutečňování zdanitelných plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku.

K žalobní námitce č. 1) žalobce krajský soud uzavírá, že žalovaný stejně jako správní orgán I. stupně nejsou vázáni důkazními návrhy žalobce, nejsou povinni je provést všechny, pokud mají za to, že skutkový stav pro správné zjištění a stanovení daně byl zjištěn co nejúplněji. Správní orgán je v souladu s ustanovením § 8 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, povinen hodnotit každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti a takovýto myšlenkový postup by měl být písemně zachycen v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že opakovaný výslech svědka J. H., výslech J. M. a M. W. ke skutečnostem, ke kterým je žalobce navrhoval vyslechnout, by na závěrech žalovaného a správního orgánu I. stupně, tedy že žalobce neprokázal faktické uskutečnění zdanitelných plnění, nemohly nic změnit, což žalovaný ve svém rozhodnutí dostatečně odůvodnil. Pro nárok na odpočet daně není rozhodné, že bylo formálně vykázáno zdanitelné plnění; rozhodný je stav faktický. Nestačí proto předložit pouze doklady se všemi předepsanými náležitostmi, nýbrž tu musí být soulad stavu skutečného a stavu formálně právního. Nárok na odpočet podle ustanovení § 72 a 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, nemůže být uznán, není-li prokázáno, že k uskutečnění zdanitelného plnění fakticky došlo právě tak, jak je v dokladech uvedeno. Žalobce chtěl výsledky svědků prokázat svá tvrzení, že jednal za společnost PEOS CZ s.r.o. s J. M. Předně je nutné zdůraznit, že ani za situace, že by žalobcem navrhovaní svědci potvrdili žalobcova tvrzení, že tomu tak bylo, by stále nebylo prokázáno, že se zdanitelná plnění, která žalobce při odpočtu uplatnil, opravdu uskutečnila. Jak uvedl jednatel společnosti PEOS CZ s.r.o. J. H. při svém výslechu, který byl proveden řádně, tento svědek žalobce nezná, nikdy s ním nejednal, nezná jejího jednatele, za společnost PEOS CZ, s.r.o. neuzavřel žádné smlouvy. Společnost neuskutečnila žádné plnění dle předložených smluv a faktur, doklady nevystavila. Od doby, kdy je J. H. jednatelem, společnost PEOS CZ, s.r.o. neprováděla žádnou činnost a neměla žádné zaměstnance. Jednatel nikoho nezplnomocnil k jednání za společnost PEOS CZ, s.r.o. a ani to neměl v úmyslu. Co se týče žalobcem následně předloženého čestného prohlášení jednatele společnosti

PEOS CZ, s.r.o.to jeho svědecké výpovědi nijak neodporuje. Žádné jiné důkazy než výše uvedené žalobce nenavrl a soud považuje závěr učiněný žalovaným, tedy že žalobce neunesl důkazní břemeno, neboť neprokázal, že deklarované zdanitelné plnění skutečně přijal od dodavatele uvedeného na dokladech, za správný.

Pro úplnost soud uvádí, že z obchodního rejstříku zjistil, že údaj o výmazu J. M. z funkce jednatele společnosti PEOS CZ, s.r.o., kterým byl od 23. 6. 2008 do 16. 12. 2008, byl proveden dne 22. 12. 2008. Nejpozději od tohoto dne byl v souladu s ustanovením § 29 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, účinného do 31. 12. 2013, tento zápis účinný vůči každému a žalobce se nemůže dovolávat toho, že mu zapsané skutečnosti nebyly známy.

K námitce č. 2) žalobce soud uvádí, že daňové řízení není řízením koncentrovaným, a byť je ve zprávě o daňové kontrole správního orgánu I. stupně zmíněno, co sdělil J. M. správnímu orgánu I. stupně, je v ní rovněž uvedeno, že správní orgán I. stupně přisvědčil námitce žalobce, který zpochybnil výpověď J. M., neboť jí nemohl být přítomen, a tato nebude v řízení použita jako důkaz. V rozhodnutí žalovaného je jednoznačně uvedeno, že žalovaný tento důkazní prostředek nehodnotil. Z tohoto důvodu nebylo soudem shledáno porušení ustanovení § 96 odst. 5 daňového řádu, tj. upření práva žalobce být výsledku svědka přítomen a klást mu otázky, neboť výslech tohoto svědka, který nebyl proveden v souladu se zákonem, nebyl žalovaným jako důkaz použit.

Na základě výše uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že uplatněné žalobní námitky nejsou důvodné. Jelikož soud neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí ani vady řízení, které jeho vydání předcházelo, žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 29. května 2014

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu